

træde, hvis de Konservative og Socialdemokraterne vilde søge Samarbejde, men det vil man aabenbart ikke fra nogen af Siderne. Men ogsaa, bortset herfra, gives der Midler, som selv — hvis jeg maa anvende det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ord — tænkende Elementer indenfor Venstre maatte kunne enes med de andre Partier om.

Det er dette, jeg har søgt at paa vise, at der findes Veje og Midler, lykkeligvis, til at raade Bod paa mange af de Ulemper og Ulykker, vi i Øjeblikket lider under. Det eneste, der er absolut uholdbart, er den nuværende Tilstand; og den eneste Vej, som er absolut ufarbar, er den Blindgade, i hvilken Regeringen og Partiet Venstre har ført os ind.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Den højtærede Minister vilde belære mig om, at det højeste, man kunde gaa til at yde i Understøttelse til en enkelt Person eller Familie i Henhold til Hjælpekasseloven, var 180 Kr. aarlig. Det vidste jeg meget vel, og jeg sagde ogsaa, da jeg havde Ordet, at hvis Hjælpekassebestyrelserne skulde følge Hjælpekasseloven i alle dens Bestemmelser, saa vilde de ikke være i Stand til at komme de arbejdsløse til Hjælp, men gennem de senere Aar har man ogsaa fra Regeringens Side tolereret, at man saa bort fra denne Bestemmelse, idet man var klar over, at Pengenes Værdi var en saadan nu, at der ikke var nogen Mulighed for at følge denne Bestemmelse i Hjælpekasseloven. Jeg henledte da ogsaa Opmærksomheden paa, at den højtærede Indenrigsminister, da han havde Ordet i Eftermiddags, udtalte som sin Formening, at man nok fra Kommunernes Side vilde søge at skaffe Arbejde og hjælpe de arbejdsløse i øvrigt gennem Hjælpekasserne, saaledes at den Paastand, der var fremsat fra socialdemokratisk Side om, at det var Regeringens Hensigt at faa en Del drevet over paa Fattigvæsenet, ikke havde noget paa sig. Men hvis man skulde opretholde Hjælpekasselovens Bestemmelser i fuld Udstrækning, vilde jo Resultatet blive, at mange var blevet drevet over paa Fattigvæsenet. Hvorledes man nu end vender og drejer det, bliver Resultatet dog det, at man har væltet Byrderne fra Arbejdsgiverne og fra Staten over paa Arbejderne og Kommunerne. Det bliver Kommunerne, der kommer til at betale disse Udgifter i

det alt væsentlige, enten de ydes gennem Hjælpekasserne, eller de ydes gennem Fattigvæsenet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen skal jeg sige, at det er en Misforstaaelse at tro, at det er Regeringen og Rigsdagen, der skal øve Tryk. Nej, hele det økonomiske Liv øver et Tryk, og jeg vilde jo tro, at vi kunde blive enige om, at naar Virksomheder gaar i Staa, betyder det et økonomisk Tryk baade paa Arbejderne, som arbejder deri, og paa dem, som ejer Virksomheden, men det, som man kræver, dels gennem Toldforanstaltninger og dels gennem Tilskud, er, at Regeringen og Rigsdagen skal være med til at stille offentlige Midler til Raadighed, for at dette Tryk skal ophæves. Det har vi modsat os ubetinget overfor Arbejdsgiverne, men ikke ubetinget overfor Arbejderne, idet vi ogsaa gennem den Arbejdsløshedslov, som nu er gældende, yder betydelige Millionbeløb til Arbejdsløshedens Afhjælpning.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, der talte om, at der gennem Forhandlinger var gennemført saadanne Arbejdsvilkaar, at Arbejde kunde skaffes, at det er jo netop den Vej, vi ønsker, der skal gaas, og vi anerkender, hvor det finder Sted, men vi siger tillige, at den Stilling, som det socialdemokratiske Parti har indtaget her paa Rigsdagen, og som deres ledende Fagforeningsmedlemmer i mange Tilfælde har indtaget, nemlig at de afviser saadanne Forhandlinger, den er samfundsskadelig. En saadan Afvisning har fundet Sted indenfor Tekstilindustrien og har nu fundet Sted i al Almindelighed. Jeg indrømmer det berettigede i, at Arbejderne ogsaa faar Sikkerhed for, at denne Lønning ikke bliver til Fordel for Arbejdsgiverne, men det var netop til at klarlægge dette for begge Parter, at saadanne Forhandlinger skulde tjene.

Ordføreren for Forslagstillerne (Einer Jensen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at fordi en Urigtighed bliver gentaget, bliver den ikke rigtig, og det er nu en Gang en Kendsgerning, at Arbejderne paa mangfoldige Omraader er gaaet ind i Forhandlinger om Nedgang i Lønninger, naar der skabtes Sikkerhed for, at Arbejdsgiverne ikke indkasserede denne Nedgang, og naar der skabtes Sikker-